

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

10. června 2020*

„(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující spojovací zařízení k připojení chladicího nebo klimatizačního zařízení k motorovému vozidlu – Jediný bod návrhových žádání směřujících ke změně rozhodnutí – Implicitní návrh na zrušení rozhodnutí – Přípustnost – Důvod neplatnosti – Nedodržení podmínek ochrany – Články 4 až 9 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 – Rozsah přezkumu prováděného odvolacím senátem – Zaujetí stanoviska odvolacím senátem k nedodržení podmínky ochrany během řízení – Odlišný závěr v napadeném rozhodnutí – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 62 a čl. 63 odst. 1 druhá věta nařízení (ES) č. 6/2002“

Ve věci T-100/19,

L. Oliva Torras, S.A., se sídlem v Manresa (Španělsko), zastoupená E. Sugrañes Coca a M. D. Caballero Pérez, advokátkami,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému J. Crespo Carrillem a H. O’Neillem, jako zmocněnci,

žalovanému,

přičemž další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice v řízení před Tribunálem, je

Mecánica del Frío, S.L., se sídlem v Cornellá de Llobregat (Španělsko), zastoupená J. Torras Tollem, advokátem,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. listopadu 2018 (věc R 1397/2017-3), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi L. Oliva Torras a Mecánica del Frío,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení M. J. Costeira, předsedkyně, D. Gratsias (zpravodaj) a M. Kančeva, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé soudní kanceláři Tribunálu dne 19. února 2019,

* Jednací jazyk: španělština.

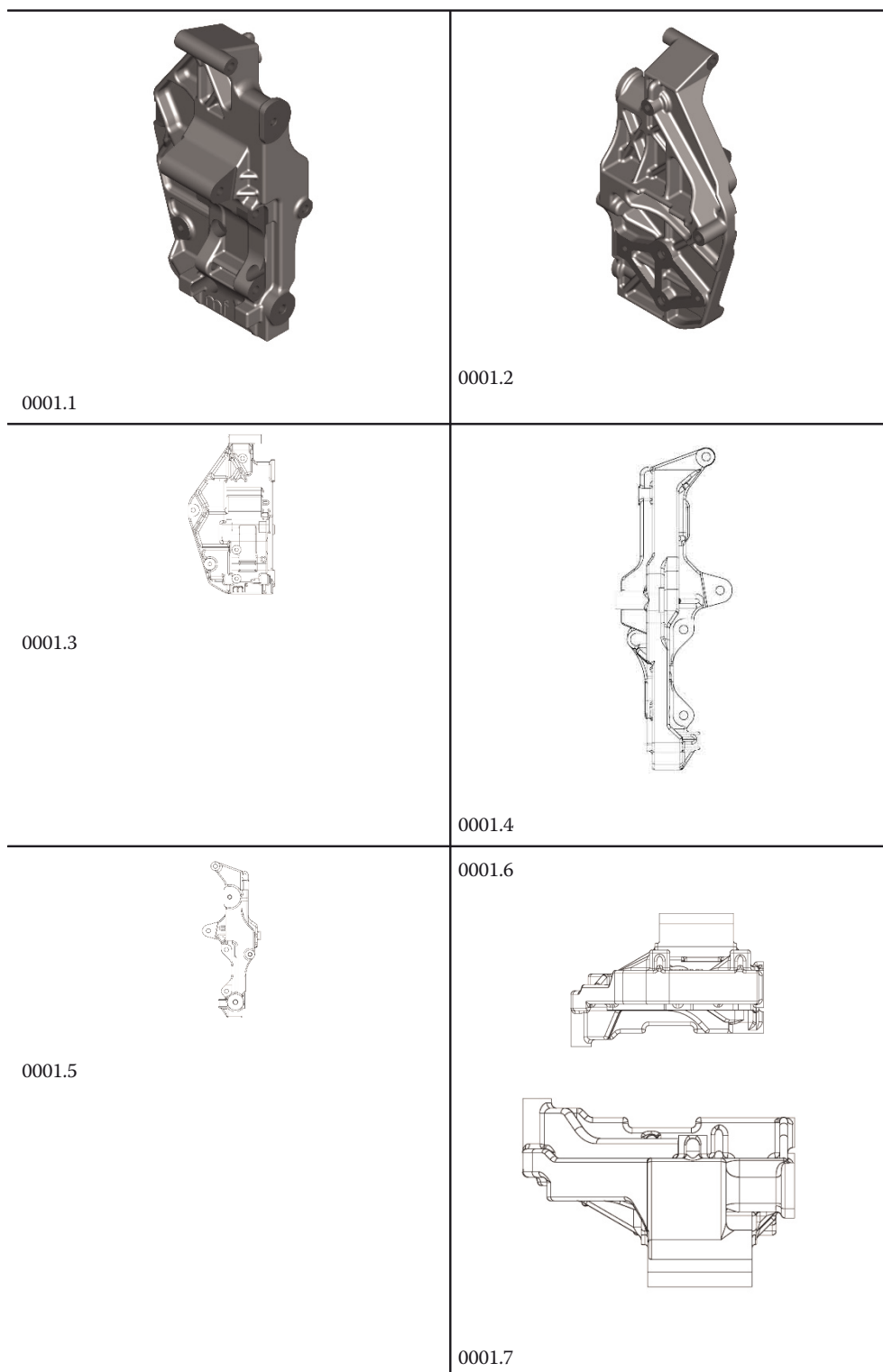
s přihlédnutím k vyjádření EUIPO k žalobě došlému soudní kanceláři Tribunálu dne 24. května 2019,
s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému soudní kanceláři Tribunálu dne 20. května 2019,
s přihlédnutím k rozhodnutí ze dne 14. listopadu 2019, že věci T-100/19 a T-629/19 nebudou spojeny,
po jednání konaném dne 16. ledna 2020,
vydává tento

Rozsudek

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, společnost L. Oliva Torras, S.A., a vedlejší účastnice, společnost Mecánica del Frío, S.L., jsou dvěma konkurenčními podniky v odvětví zařízení pro připojování chladicích nebo klimatizačních systémů k motorovým vozidlům.
- 2 Dne 10. dubna 2013 podala vedlejší účastnice u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) na základě nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142) přihlášku (průmyslového) vzoru Společenství.

- 3 (Průmyslový) vzor Společenství, jehož zápis byl požadován, je vyobrazen [dále jen „napadený (průmyslový) vzor“] následovně:

- 4 Výrobky, na které se má napadený (průmyslový) vzor vztahovat, spadají do třídy 12.16 ve smyslu Locarnské dohody zřizující Mezinárodní třídění pro průmyslové vzory ze dne 8. října 1968, v platném znění, a odpovídají následujícímu popisu: „Zařízení pro spojování vozidel“.

- 5 Napadený (průmyslový) vzor je v přihlášce k zápisu popsán jako spojovací zařízení typu, který je používán pro připojení chladicích a klimatizačních zařízení k motorovému vozidlu.
- 6 Napadený průmyslový vzor byl ke dni podání přihlášky zapsán pod číslem 2217588-0001 a zveřejněn ve *Věstníku (průmyslových) vzorů Společenství* č. 2013/075 ze dne 22. dubna 2013.
- 7 Dne 22. srpna 2014 podala žalobkyně přihlášku k zápisu (průmyslového) vzoru Společenství [(průmyslový) vzor Společenství č. 2523746-0006, zapsaný téhož dne a zveřejněný dne 26. srpna 2014]. Po podání návrhu vedlejší účastnice na prohlášení neplatnosti, který se zakládal na přednosti napadeného (průmyslového) vzoru, byl (průmyslový) vzor č. 2523746-0006 prohlášen za neplatný rozhodnutím zrušovacího oddělení ze dne 17. června 2016 pro nedostatek novosti a individuální povahy.
- 8 Dne 15. března 2016 podala žalobkyně návrh na prohlášení neplatnosti napadeného (průmyslového) vzoru na základě čl. 52 odst. 1 nařízení č. 6/2002.
- 9 Důvodem uplatněným žalobkyní na podporu jejího návrhu na prohlášení neplatnosti byl důvod stanovený v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, a sice že napadený (průmyslový) vzor nesplňuje podmínky článků 4 až 9 tohoto nařízení.
- 10 K podložení návrhu na prohlášení neplatnosti se žalobkyně dovolávala existence staršího (průmyslového) vzoru znázorňujícího spojovací sadu, označenou jako součástka „KC11 080 242“, a založila do spisu vyobrazení této součástky v podobě počítačového „ztvárnění“ (obrázek A), a fotografii, která podle jejich tvrzení odpovídá uvedenému součástce (obrázek B).
- 11 Rozhodnutím ze dne 10. května 2017 zrušovací oddělení návrh žalobkyně na prohlášení neplatnosti zamítlo. Mělo především za to, že samotný (průmyslový) vzor, jehož dřívější zpřístupnění veřejnosti bylo prokázáno, a sice (průmyslový) vzor vyobrazený na obrázku A, nemůže zpochybnit novost a individuální povahu napadeného (průmyslového) vzoru vzhledem k rozdílům existujícím mezi těmito dvěma (průmyslovými) vzory.
- 12 Žalobkyně podala dne 27. června 2017 proti rozhodnutí zrušovacího oddělení na základě článků 55 až 60 nařízení č. 6/2002 odvolání k odvolacímu senátu. Vedle obrázků A a B založila žalobkyně do spisu plán součástky „KC11 080 242“ (obrázek C), který byl vyňat z jejich internetových stránek.
- 13 Dne 16. května 2018 zaslal odvolací senát na základě čl. 59 odst. 2 nařízení č. 6/2002 účastníkům řízení sdělení (dále jen „sdělení ze dne 16. května 2018“), v němž bylo uvedeno, že z tvrzení účastníků řízení a z písemností ve spise vyplývá, že se napadený (průmyslový) vzor vztahuje k výrobku, který je součástí (tj. spojovací součástí) složeného výrobku (tj. celku motor – spojovací součást – kompresor), která po začlenění do složeného výrobku již není při jeho obvyklém používání viditelná. Odvolací senát z toho vyvodil, že napadený (průmyslový) vzor tedy nelze považovat za nový nebo mající individuální povahu ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení č. 6/2002, a že tedy musí být prohlášen za neplatný z důvodu nedodržení tohoto článku 4.
- 14 Na výzvu odvolacího senátu předložily vedlejší účastnice a žalobkyně vyjádření k obsahu sdělení ze dne 16. května 2018, a to v uvedeném pořadí dne 16. července a 17. září 2018.
- 15 Rozhodnutím ze dne 19. listopadu 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“) třetí odvolací senát odvolání zamítl na základě následujících důvodů. Zaprvé odvolací senát uvedl, že na rozdíl od tvrzení vedlejší účastnice je třeba mít za to, že žalobkyně navrhuje prohlášení neplatnosti napadeného (průmyslového) vzoru z důvodu, že nesplňuje podmínky uvedené v člácích 5, 6, 8 a 9 nařízení č. 6/2002, a že tedy musí přezkoumat každou z těchto podmínek ve světle vznesených důvodů. Zadruhé zamítl výtku vycházející z nedostatku novosti napadeného (průmyslového) vzoru. Odvolací senát měl v tomto ohledu za to, že bylo prokázáno pouze zpřístupnění (průmyslového) vzoru zobrazeného na

obrázku A a že tento (průmyslový) vzor a napadený (průmyslový) vzor vykazují zjevné rozdíly. Zatřetí zamítl výtku vycházející z nedostatku individuální povahy napadeného (průmyslového) vzoru. Začtvrté měl za to, že jelikož žalobkyně neuplatnila žádný argument týkající se vyloučení napadeného (průmyslového) vzoru z ochrany podle článků 8 a 9 nařízení č. 6/2002, musí její návrh na prohlášení neplatnosti v rozsahu, v němž byl založen na těchto ustanoveních, zamítnout s ohledem na požadavky čl. 63 odst. 1 uvedeného nařízení. Naproti tomu se v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabýval otázkou použití čl. 4 odst. 2 a 3 téhož nařízení v projednávané věci, jež byla předmětem sdělení ze dne 16. května 2018 a následných vyjádření účastníků řízení uvedených v bodech 13 a 14 výše.

II. Návrhová žádání účastníků řízení

16 Žalobkyně formálně navrhuje, aby Tribunál:

- „[A.] [potvrdil] závěry odvolacího senátu [o uplatněném důvodu neplatnosti] a [určil], že řízení o prohlášení neplatnosti je založeno na důvodech neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství uvedených v člancích 4 až 9 [nařízení č. 6/2002], „požadavky na ochranu“;
- „[B] [provedl] srovnání s přihlédnutím ke všem předloženým důkazům a zvláštním okolnostem projednávaného případu“;
- „[C] [prohlásil] [napadený (průmyslový) vzor] za neplatný z důvodu, že je téměř totožný, a tudíž představuje téměř stejnou napodobeninu (průmyslového) vzoru uváděného na trh bez svolení žalobkyně“;
- „[D] [prohlásil] [napadený (průmyslový) vzor] za neplatný z důvodu nedostatku individuální povahy ve vztahu k (průmyslovým) vzorům předtím zpřístupněným [žalobkyní]“;
- „[E] [prohlásil] [napadený (průmyslový) vzor] za neplatný proto, že se na něj vztahuje zákaz stanovený v čl. 8 odst. 1 a 2 [nařízení č. 6/2002], jelikož jeho vzhled je podmíněn jeho technickou funkcí, a dále proto, že se na něj vztahuje absolutní zákaz stanovený v článku 4 [nařízení č. 6/2002], neboť je součástí složeného výrobku“;
- „[F] potvrdil rozhodnutí odvolacího senátu [v rozsahu, v němž prohlásil, že napadený (průmyslový) vzor je v rozporu s článkem 9 nařízení č. 6/2002]“;
- „[G] [uložil] účastníkovi řízení, který nebude mít úspěch ve věci, [náhradu nákladů řízení]“.

17 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:

- žalobu zamítl;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

18 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:

- potvrdil napadené rozhodnutí;
- uložil účastníkovi řízení, který neměl úspěch ve věci, náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

A. K přípustnosti

- 19 EUIPO má za to, že žaloba obsahuje body návrhových žádání směřující k potvrzení napadeného rozhodnutí, které nejsou přípustné. Kromě toho tvrdí, že Tribunálu přísluší, aby rozhodl, zda z kontextu žaloby lze dovodit, že je navrhováno zrušení napadeného rozhodnutí, a zda tedy mohou být návrhová žádání směřující k jeho změně prohlášena za přípustná. Na jednání uvedl, že návrh žalobkyně směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí, předložený v její řeči, není obsažen v žalobě.
- 20 Na výzvu Tribunálu žalobkyně na jednání upřesnila, že navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu, a to i v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí vyjadřuje k použití článků 8 a 9 nařízení č. 6/2002.
- 21 V tomto ohledu je nejprve třeba připomenout, že podle čl. 61 odst. 3 nařízení č. 6/2002 má Tribunál pravomoc pouze zrušit nebo změnit rozhodnutí odvolacích senátů. Naproti tomu mu nepřísluší vydávat deklaratorní rozsudky, takže bod návrhových žádání směřující k tomuto účelu musí být jako nepřípustný odmítnut [v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 14. června 2017, Aydin v. EUIPO – Kaporol Groupe (ROYAL & CAPORAL), T-95/16, nezveřejněný, EU:T:2017:388, bod 17 a citovaná judikatura].
- 22 V projednávané věci je třeba uvést, že v části žaloby, kterou žalobkyně nadepsala „Návrhová žádání“, vyjmenovala žalobkyně sérii sedmi návrhů, seřazených od A do G, jejichž obsah byl převzat v bodě 16 výše.
- 23 Na jedné straně je třeba konstatovat, že v rámci těchto jednotlivých návrhů lze jasně a jednoznačně identifikovat bod návrhových žádání směřující k tomu, aby Tribunál prohlásil napadený (průmyslový) vzor za neplatný, a bod návrhových žádání směřující v podstatě k tomu, aby byla EUIPO a vedlejší účastníci uložena náhrada nákladů řízení.
- 24 Na druhé straně je třeba konstatovat, že ostatní návrhy žalobkyně vyjmenované v části žaloby nadepsané „Návrhová žádání“ ve skutečnosti nepředstavují návrhová žádání jako taková. Zejména z formulace bodů A až F této části žaloby a z převzetí tohoto abecedního seznamu v části žaloby „Žalobní důvody a argumenty“ vyplývá, že žalobkyně v nich popisuje etapy argumentace, které navrhuje Tribunálu přijmout v odůvodnění rozsudku, jenž bude vydán, a které podle ní musí vést k prohlášení neplatnosti napadeného (průmyslového) vzoru.
- 25 Konečně je třeba připomenout, že na jednání žalobkyně v podstatě prohlásila, že navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu.
- 26 S ohledem na tato zjištění a vysvětlení je třeba návrhová žádání uvedená v žalobě vykládat následovně.
- 27 Zprv ze zjištění učiněných v bodech 22 až 24 výše vyplývá, že žalobkyně nepředložila návrhová žádání směřující k tomu, aby Tribunál vydal deklaratorní rozsudek ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 21 výše. Žalobkyně totiž tím, že navrhuje, aby Tribunál potvrdil napadené rozhodnutí v určitých bodech nebo provedl srovnání kolidujících (průmyslových) vzorů s přihlédnutím ke všem předloženým důkazům a okolnostem projednávané věci, jak bylo uvedeno v bodě 24 výše, míří na odůvodnění rozsudku, který má být vydán, ale nikoliv na rozhodnutí, které musí být prohlášeno ve výroku tohoto rozsudku. Úvahy EUIPO směřující k tomu, aby Tribunál tyto návrhy odmítl jako nepřípustné, tudíž musí být odmítnuty.

- 28 Kromě toho s ohledem na odůvodnění napadeného rozhodnutí, a jak to potvrdila vysvětlení podaná žalobkyní na jednání, návrh, který žalobkyně předložila v bodě F části žaloby nadepsané „Návrhová žádání“, který podle jeho znění směřuje k tomu, aby Tribunál „potvrdil“ napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž prohlásilo, že je napadený (průmyslový) vzor v rozporu s článkem 9 nařízení č. 6/2002, nelze chápat doslovně. Vzhledem k tomu, že odvolací senát v projednávané věci vyloučil právě použití tohoto článku, musí být totiž tento návrh na „potvr(zení)“ ve skutečnosti vykládán, navzdory jeho formulaci, jako vyjádření žalobního důvodu vycházejícího z nesprávného posouzení spočívajícího v tom, že odvolací senát neměl za to, že tento (průmyslový) vzor je v rozporu s uvedeným článkem.
- 29 Zadruhé je třeba podotknout, že pokud jde o bod návrhových žádání předložený v žalobě, jenž směřuje k tomu, aby byl napadený (průmyslový) vzor prohlášen za neplatný, tento bod ve skutečnosti směřuje k tomu, aby Tribunál přijal rozhodnutí, které měl podle žalobkyně přijmout odvolací senát, když mu byla věc předložena. Z článku 60 odst. 1 druhé věty nařízení č. 6/2002 totiž vyplývá, že odvolací senát může poté, co zruší před ním napadené rozhodnutí, rozhodnout místo oddělení EUIPO, které toto rozhodnutí vydalo, a tudíž v daném případě prohlásit napadený (průmyslový) vzor za neplatný. Z tohoto důvodu patří toto opatření k opatřením, která Tribunál může přijmout na základě své pravomoci změnit rozhodnutí, která je zakotvena v čl. 61 odst. 3 uvedeného nařízení [v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 27. února 2014, *Advance Magazine Publishers v. OHIM – Nanso Group (TEEN VOGUE)*, T-509/12, EU:T:2014:89, bod 15 a citovaná judikatura].
- 30 Kromě toho není žalobkyně zajisté v zásadě oprávněna změnit původní předmět žaloby v tom smyslu, že tato návrhová žádání směřující ke změně nahradí návrhovými žádáními směřujícími ke zrušení napadeného rozhodnutí, která předložila poprvé až na jednání [v tomto smyslu obdobně viz rozsudky ze dne 27. ledna 2000, *Mulder a další v. Rada a Komise*, C-104/89 a C-37/90, EU:C:2000:38, bod 47, a ze dne 21. dubna 2005, *Holcim (Deutschland) v. Komise*, T-28/03, EU:T:2005:139, bod 45].
- 31 Nicméně s ohledem na obsah žaloby, a jak to potvrzují vysvětlení podaná žalobkyní na jednání, je třeba dospět k závěru, že bod návrhových žádání žalobkyně směřující ke změně implicitně zahrnuje návrh na zrušení napadeného rozhodnutí [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. listopadu 2013, *Budziewska v. OHIM – Puma (Kočkovitá šelma ve skoku)*, T-666/11, nezveřejněný, EU:T:2013:584, bod 18 a citovaná judikatura]. Tribunálu přísluší, aby v rámci meritorního přezkumu žaloby rozhodl, pokud je některý z žalobních důvodů opodstatněný, zda je tento žalobní důvod s to mu umožnit, aby na základě prokázaných skutkových a právních okolností změnil napadené rozhodnutí, pokud tento žalobní důvod nutně vede ke zrušení tohoto rozhodnutí [v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 26. září 2014, *Koscher + Würtz v. OHIM – Kirchner & Wilhelm (KW SURGICAL INSTRUMENTS)*, T-445/12, EU:T:2014:829, bod 39 a citovaná judikatura].
- 32 Je tedy třeba dospět k závěru, že žalobkyně navrhuje, aby Tribunál jednak zrušil napadené rozhodnutí a jednak jej změnil v tom smyslu, že prohlásí napadený (průmyslový) vzor za neplatný, a že její návrhová žádání jsou přípustná.

B. K věci samé

- 33 Žalobkyně uplatňuje na podporu žaloby v podstatě šest žalobních důvodů. V rámci prvního žalobního důvodu tvrdí, že se řízení o prohlášení neplatnosti zakládá na důvodech neplatnosti uvedených v člancích 4 až 9 nařízení č. 6/2002 a že přezkoumán musí být každý z těchto důvodů. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení, kterého se odvolací senát podle ní dopustil tím, že měl za to, že dřívější zpřístupnění (průmyslového) vzoru veřejnosti bylo prokázáno pouze ve vztahu k obrázku A. Třetí a čtvrtý žalobní důvod vycházejí z nesprávného posouzení, pokud jde o nedostatek novosti napadeného (průmyslového) vzoru a nedostatek jeho individuální povahy. Pátý žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění a z nesprávného posouzení, jehož se údajně dopustil odvolací senát, pokud jde o existenci vyloučení z ochrany napadeného (průmyslového) vzoru. Tento žalobní důvod obsahuje

dvě části, z nichž první vychází z toho, že se odvolací senát nevyjádřil k vyloučení tohoto (průmyslového) vzoru z ochrany, které podle článku 8 nařízení č. 6/2002 vyplývá ze skutečnosti, že jeho vzhled je dán výlučně jeho technickou funkcí, a druhá vychází z toho, že jej odvolací senát neprohlásil za neplatný na základě čl. 4 odst. 2 a 3 tohoto nařízení z důvodu, že je součástí složeného výrobku, která není po začlenění do toho výrobku viditelná. Šestý žalobní důvod vychází v podstatě z nesprávného posouzení, kterého se odvolací senát dopustil tím, že zamítl k němu podané odvolání v rozsahu, v němž bylo založeno na článku 9 téhož nařízení.

1. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení odvolacího senátu spočívajícího v tom, že navzdory jeho úvahám, podle nichž bylo řízení o prohlášení neplatnosti založeno na podmínkách stanovených v člancích 4 až 9 nařízení č. 6/2002, odmítl některé z těchto podmínek přezkoumat

- 34 Žalobkyně uvádí, že odvolací senát měl v bodech 18 až 23 napadeného rozhodnutí za to, že její návrh na prohlášení neplatnosti je v souladu s čl. 25 odst. 1 nařízení č. 6/2002 a čl. 28 odst. 1 písm. b) nařízení Komise (ES) č. 2245/2002 ze dne 21. října 2002, kterým se provádí nařízení č. 6/2002 (Úř. věst. 2002, L 341, s. 28; Zvl. vyd. 13/31, s. 14). Navrhuje, aby Tribunál tyto závěry potvrdil a přezkoumal každý z důvodů neplatnosti uvedených v člancích 4 až 9 nařízení č. 6/2002.
- 35 EUIPO k tomuto nepředkládá žádné vyjádření. Vedlejší účastnice navrhuje, aby byl tento žalobní důvod zamítnut.
- 36 Úvodem je třeba připomenout, že vedlejší účastnice před odvolacím senátem tvrdila, že se žalobkyně dovolávala nedostatku novosti napadeného (průmyslového) vzoru na základě článku 5 nařízení č. 6/2002, ale nikoli nedostatku individuální povahy na základě článku 6 tohoto nařízení. Proto toto oddělení přezkoumalo v úvodní části odůvodnění napadeného rozhodnutí otázku rozsahu návrhu žalobkyně na prohlášení neplatnosti, a tudíž i otázku rozsahu vlastního přezkumu.
- 37 V bodech 18 až 23 napadeného rozhodnutí, na které žalobkyně odkazuje v rámci tohoto žalobního důvodu, měl odvolací senát za to, že důvod neplatnosti uvedený v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, který byl uplatněn v návrhu žalobkyně na prohlášení neplatnosti, a sice skutečnost, že napadený (průmyslový) vzor nesplňuje podmínky článků 4 až 9 tohoto nařízení, je podle výslovné vůle normotvůrce samostatným a nedělitelným důvodem neplatnosti, který zahrnuje všechny tyto podmínky. Odvolací senát tedy z toho vyvodil, že tento návrh na prohlášení neplatnosti znamená, že napadený (průmyslový) vzor nesplňuje podle žalobkyně žádnou z podmínek stanovených v člancích 5, 6, 8 a 9 a že mu přísluší zkoumat každou z těchto podmínek ve světle uplatněných důvodů v souladu s čl. 63 odst. 1 dotčeného nařízení.
- 38 Byť odvolací senát meritorně zkoumal, zda jsou v projednávané věci splněny podmínky stanovené v člancích 5 a 6 nařízení č. 6/2002, a sice novost a individuální povaha napadeného (průmyslového) vzoru, měl za to, že je na základě čl. 63 odst. 1 tohoto nařízení povinen zamítnout návrh na prohlášení neplatnosti v rozsahu, v němž je založen na člancích 8 a 9 tohoto nařízení, z důvodu, že žalobkyně neuplatnila žádný argument týkající se podmínek stanovených v uvedených člancích 8 a 9. Odvolací senát tedy nezkoumal, zda napadený (průmyslový) vzor tyto podmínky splňuje. Kromě toho neodkázal v odůvodnění napadeného rozhodnutí na otázku použití čl. 4 odst. 2 a 3 téhož nařízení.
- 39 V projednávané věci žalobkyně v rámci tohoto žalobního důvodu výslovně nezpochybnila ani jednu z těchto částí napadeného rozhodnutí, ani se nedovolávala chyby, které se podle ní dopustil odvolací senát. Nicméně navrhuje, aby Tribunál potvrdil úvodní úvahy odvolacího senátu uvedené v bodě 37 výše a přezkoumal každou z podmínek stanovených v člancích 4 až 9 nařízení č. 6/2002. Je tedy třeba mít za to, že se žalobkyně implicitně dovolává nesprávného právního posouzení tohoto oddělení, které navzdory těmto úvodním úvahám nezkoumalo každou z uvedených podmínek.

- 40 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že výklad čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, který podal odvolací senát v bodech 18 až 23 napadeného rozhodnutí, je obtížně slučitelný se závěry uvedenými v bodech 66 a 68 tohoto rozhodnutí, podle nichž čl. 63 odst. 1 druhá věta tohoto nařízení brání tomu, aby odvolací senát rozhodl o použití článků 8 a 9 uvedeného nařízení, neuplatnila-li žalobkyně žádný argument týkající se nedodržení uvedených ustanovení.
- 41 S ohledem na předpoklad odvolacího senátu, že se v rámci návrhu žalobkyně na prohlášení neplatnosti v rozsahu, v němž je založen na důvodu neplatnosti uvedeném v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, žalobkyně nutně dovolává všech podmínek stanovených v člancích 5, 6, 8 a 9 tohoto nařízení, je totiž třeba z toho logicky vyvodit, že odvolací senát musí uvedené podmínky meritorně přezkoumat. V takovémto pojetí je totiž třeba mít za to, že žalobkyně uplatňuje jako důvod na podporu svého návrhu na prohlášení neplatnosti nedodržení každé z těchto podmínek.
- 42 Kromě toho výklad čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, který podal odvolací senát, je rovněž obtížně slučitelný se skutečností, že jako podmínky, jejichž nedodržení žalobkyně zamýšlela podle něj uplatnit, zmiňuje pouze články 5, 6, 8 a 9 tohoto nařízení a v tomto ohledu nezmiňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení. Navíc, jak bylo uvedeno v bodě 38 výše, odvolací senát výslovně neodkázal na otázku použití posledně zmíněných podmínek v projednávané věci, ačkoli tak učinil ve vztahu k podmínkám stanoveným v člancích 5, 6, 8 a 9 k zamítnutí odvolání žalobkyně.
- 43 Na jedné straně je přitom třeba podotknout, že znění čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 výslovně odkazuje na články 4 až 9 tohoto nařízení, aniž vyjímá jeho čl. 4 odst. 2 a 3. Na druhé straně je třeba uvést, že posledně zmíněná ustanovení stanovují základní požadavky na ochranu (průmyslového) vzoru, jež se konkrétně vztahují k součásti složeného výrobku ve smyslu čl. 3 písm. c) téhož nařízení a týkají se jednak viditelnosti této součásti po jejím začlenění do uvedeného složeného výrobku při obvyklém používání a jednak novosti a individuální povahy viditelných znaků uvedené součásti [v tomto smyslu obdobně viz rozsudky ze dne 21. září 2017, *Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles*, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 63, a ze dne 9. září 2014, *Biscuits Poult v. OHIM – Banketbakkerij Merba (Sušenka)*, T-494/12, EU:T:2014:757, body 20 a 21].
- 44 Odvolací senát měl tedy logicky ze svého výkladu čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 dovodit, že žalobkyně zamýšlela uplatnit na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti nejen články 5, 6, 8 a 9 tohoto nařízení, ale též čl. 4 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení.
- 45 Tyto vady však mohou vést k vyhovění tomuto žalobnímu důvodu pouze tehdy, pokud je výklad čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 uvedený v bodech 18 až 23 napadeného rozhodnutí sám o sobě bezvadný, což je třeba ověřit dále. V tomto ohledu je třeba ověřit jednak to, zda jak tvrdí odvolací senát, normotvůrce výslovně zamýšlel přiznat důvodu neplatnosti uvedenému v těchto ustanoveních nedělitelnou povahu, a jednak to, do jaké míry ustanovení čl. 63 odst. 1 druhé věty tohoto nařízení, podle kterých je v řízení o prohlášení neplatnosti přezkum omezen na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky, omezují rozsah přezkumu tohoto důvodu neplatnosti prováděného oddělení EUIPO.

a) K otázce, zda normotvůrce zamýšlel přiznat důvodu neplatnosti uvedenému v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 nedělitelnou povahu

- 46 Nejprve je třeba připomenout, že podle čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 se (průmyslový) vzor prohlásí za neplatný, pokud nesplňuje podmínky článků 4 až 9 tohoto nařízení. Podle čl. 52 odst. 1 téhož nařízení mohou s výhradou čl. 25 odst. 2, 3, 4 a 5 tohoto nařízení kterákoliv fyzická nebo právnická osoba a rovněž orgán veřejné moci k tomu zmocněný předložit EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství. Článek 53 odst. 1 uvedeného

nařízení stanoví, že pokud EUIPO zjistí, že návrh na prohlášení neplatnosti je přípustný, prozkoumá, zda důvody neplatnosti podle článku 25 brání zachování zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství.

47 Dále je třeba uvést, že nadpis článku 25 nařízení č. 6/2002, „Důvody neplatnosti“, jakož i odkazy v odstavci 2 tohoto článku na „důvod uvedený v odst. 1 písm. c)“ a v odstavci 4 téhož článku na „důvod uvedený v odst. 1 písm. g)“ naznačují, že každý z případů neplatnosti taxativně vyjmenovaných v odstavci 1 uvedeného článku představuje samostatný důvod neplatnosti.

48 Konečně je třeba podotknout, že čl. 28 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2245/2002 zejména stanoví:

„1. Návrh na prohlášení neplatnosti podle článku 52 nařízení [...] č. 6/2002, která [který] se předkládá úřadu, musí obsahovat:

[...]

b) pokud jde o důvody, o které se návrh opírá:

i) uvedení důvodů, o které se návrh na prohlášení neplatnosti opírá;

[...]

v) pokud je důvodem neplatnosti skutečnost, že zapsaný (průmyslový) vzor Společenství nesplňuje náležitosti stanovené v člancích 5 nebo 6 nařízení [...] č. 6/2002, označení a vyobrazení předchozích (průmyslových) vzorů, které mohou tvořit překážku novosti nebo individuální povaze zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, a také dokumenty, které prokazují existenci těchto starších (průmyslových) vzorů;

vi) údaje o skutečnostech, důkazy a argumenty předložené na podporu těchto důvodů;“

49 Z výkladu těchto ustanovení ve vzájemném spojení tedy vyplývá, že je-li návrh na prohlášení neplatnosti založený na čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 v souladu s požadavky článku 28 nařízení č. 2245/2002, a zejména jeho odst. 1 písm. b), přiznává v zásadě oddělení EUIPO pravomoc zkoumat, zda (průmyslový) vzor Společenství splňuje, či nesplňuje všechny podmínky stanovené v člancích 4 až 9 tohoto nařízení, s přihlédnutím ke skutečnostem, důkazům a argumentům předloženým na podporu tohoto návrhu.

50 V projednávané věci odvolací senát nepochybil, když konstatoval, že návrh žalobkyně na prohlášení neplatnosti byl podán prostřednictvím formuláře obsahujícího mimo jiné rubriku nadepsanou „Odůvodnění“, ve které žalobkyně zaškrtnula políčko s následujícím zněním: „napadený (průmyslový) vzor Společenství nesplňuje požadavky uvedené v člancích 4 až 9 [nařízení č. 6/2002]“. Zrušovací oddělení a odvolací senát měly tedy v zásadě pravomoc k přezkumu, zda napadený (průmyslový) vzor tyto požadavky splňuje, s přihlédnutím ke skutečnostem, důkazům a argumentům předloženým žalobkyní na podporu jejího návrhu.

51 Z toho však nevyplývá, že čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že pokaždé, když je EUIPO předložen návrh na prohlášení neplatnosti založený na tomto ustanovení, tento návrh systematicky vyžaduje ověření ze strany tohoto Úřadu, zda napadený (průmyslový) vzor splňuje všechny podmínky stanovené v člancích 4 až 9 tohoto nařízení.

52 Je zajisté pravda, že znění čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 odkazuje na případ, kdy napadený (průmyslový) vzor nesplňuje „podmínky článků 4 až 9“, a nikoli na případ, kdy nesplňuje jednu nebo více z uvedených podmínek, což může naznačovat nutnost zkoumat všechny tyto podmínky globálně a bez rozdílu.

- 53 Je však třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je třeba při výkladu ustanovení unijního práva vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí. Historie vzniku ustanovení unijního práva může rovněž poskytnout relevantní informace pro jeho výklad (viz rozsudek ze dne 20. prosince 2017, *Acacia a D'Amato*, C-397/16 a C-435/16, EU:C:2017:992, bod 31 a citovaná judikatura).
- 54 Pokud jde v projednávané věci zaprvé o kontext, je třeba uvést, že podmínky stanovené v člancích 4 až 9 nařízení č. 6/2002 mají kumulativní povahu, takže nedodržení jedné z nich může samo o sobě způsobit neplatnost dotčeného (průmyslového) vzoru.
- 55 Podle čl. 4 odst. 1 nařízení č. 6/2002 je tak (průmyslový) vzor Společenství chráněn, pokud je nový a má individuální povahu. Z toho vyplývá, že není-li splněna jedna z těchto podmínek, jejichž kritéria pro použití jsou vymezena v člancích 5 a 6 uvedeného nařízení, nemůže být dotčený (průmyslový) vzor chráněn, a musí tedy být prohlášen za neplatný na základě čl. 25 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení, aniž je třeba posuzovat, zda druhá podmínka je splněna [v tomto smyslu viz usnesení ze dne 10. května 2019, *Zott v. EUIPO – TSC Food Products* (Obdélníkový zákusek určený k přímé konzumaci), T-517/18, nezveřejněné, EU:T:2019:323, bod 60].
- 56 Obdobně zvláštní podmínky ochrany (průmyslového) vzoru Společenství, jenž se vztahuje na součást složeného výrobku, které jsou stanoveny v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002, brání samy o sobě zachování (průmyslového) vzoru, který spadá do jeho oblasti působnosti, pokud žádný ze znaků vyobrazené součásti nesplňuje tyto podmínky [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 20. ledna 2015, *Aic v. OHIM – ACV Manufacturing* (Vložky do výměníku tepla), T-616/13, nezveřejněné, EU:T:2015:30, bod 21 a ze dne 20. ledna 2015, *Aic v. OHIM – ACV Manufacturing* (Vložky do výměníku tepla), T-617/13, nezveřejněné, EU:T:2015:32, bod 21].
- 57 Obdobné zjištění je třeba učinit ohledně podmínek vyloučení ochrany (průmyslového) vzoru Společenství uvedených v čl. 8 odst. 1, 2 a 3 nařízení č. 6/2002, jež se týkají jednak skutečnosti, že vzhledové znaky výrobku jsou podmíněny jeho technickou funkcí, a jednak skutečnosti, že tyto znaky musí být nezbytně napodobeny v jejich přesném tvaru a rozměrech, aby výrobek mohl být propojen s jinými výrobky.
- 58 Pokud jde konečně o článek 9 nařízení č. 6/2002, podle kterého právo k (průmyslovému) vzoru Společenství nevznikne, pokud by bylo v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy, z jeho znění zjevně vyplývá, že sleduje zvláštní obecný zájem, který je nezávislý na zájmu, na němž jsou založeny články 4 až 8 tohoto nařízení, a tudíž má zabránit tomu, aby byl chráněn takovýto (průmyslový) vzor, který je v rozporu s uvedeným obecným zájmem [v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 15. března 2018, *La Mafia Franchises v. EUIPO – Itálie* (La Mafia SE SIENTA A LA MESA), T-1/17, EU:T:2018:146, bod 25].
- 59 Kromě toho vyžadují články 4 až 9 nařízení č. 6/2002 uplatnění odlišných právních kritérií [v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 14. března 2018, *Gifi Diffusion v. EUIPO – Crocs* (Obuv), T-424/16, nezveřejněné, EU:T:2018:136, bod 48].
- 60 V tomto ohledu zejména z článků 5 až 7 nařízení č. 6/2002 vyplývá, že uplatnění relevantních právních kritérií jak pro posouzení novosti napadeného (průmyslového) vzoru, tak jeho individuální povahy předpokládá existenci jednoho nebo více starších (průmyslových) vzorů, jejichž zpřístupnění veřejnosti musí prokázat osoba navrhuující prohlášení neplatnosti. V tomto ohledu, jak bylo připomenuto v bodě 48 výše, z čl. 28 odst. 1 písm. b) bodu v) nařízení č. 2245/2002 vyplývá, že je-li návrh na prohlášení neplatnosti založen na porušení náležitostí stanovených v člancích 5 a 6 nařízení č. 6/2002, musí obsahovat označení a vyobrazení starších (průmyslových) vzorů, které mohou tvořit překážku novosti nebo individuální povaze zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, a také dokumenty, které prokazují existenci těchto starších (průmyslových) vzorů.

- 61 Naproti tomu existence takového staršího (průmyslového) vzoru a požadavky na její prokázání nejsou nezbytné pro posouzení, zda jsou znaky součástí složeného výrobku viditelné, za podmínek stanovených v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002. To platí i pro posouzení, zda vzhledové znaky výrobku jsou podmíněny pouze jeho technickou funkcí, nebo zda musí být nezbytně napodobeny v jejich přesném tvaru a rozměrech za účelem propojení tohoto výrobku s jiným výrobkem za podmínek stanovených v uvedeném pořadí v čl. 8 odst. 1 a čl. 8 odst. 2 a 3 tohoto nařízení. Kromě toho jsou tyto požadavky irelevantní pro uplatnění podmínky stanovené v článku 9 uvedeného nařízení.
- 62 Posouzení vylíčené v bodech 54 až 61 není zpochybněno tím, že by podmínky stanovené v čl. 4 odst. 2 a 3, čl. 8 odst. 1 a čl. 8 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 mohly bránit pouze ochraně jednoho nebo více znaků výrobku, který je předmětem napadeného (průmyslového) vzoru, nebo jeho vzhledu a v tomto případě je třeba ověřit, zda další znaky, jejichž ochrana není vyloučena, vykazují požadovanou novost a individuální povahu [v tomto smyslu obdobně viz rozsudky ze dne 9. září 2011, Kwang Yang Motor v. OHIM – Honda Giken Kogyo (Spalovací motor), T-10/08, nezveřejněný, EU:T:2011:446, bod 19, a ze dne 21. května 2015, Senz Technologies v. OHIM – Impliva (Deštníky), T-22/13 a T-23/13, nezveřejněný, EU:T:2015:310, bod 101].
- 63 V takovémto případě musí být otázka, zda tyto podmínky brání ochraně jednoho nebo více znaků výrobku, který je předmětem napadeného (průmyslového) vzoru, nebo jeho vzhledu, vyřešena předtím, než je možné rozhodnout o novosti a individuální povaze znaků, kterých se tyto podmínky netýkají, a je tedy předběžnou otázkou [v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 12. května 2016, mobile.international v. EUIPO – Rezon (mobile.de), T-322/14 a T-325/14, nezveřejněný, EU:T:2016:297, bod 76, potvrzený v rámci kasačního opravného prostředku rozsudkem ze dne 28. února 2018, mobile.de v. EUIPO, C-418/16 P, EU:C:2018:128, bod 88]. Tato předběžná otázka tedy musí být předmětem odlišného přezkumu, jenž je nezávislý na přezkumu novosti a individuální povahy dalších znaků dotčeného výrobku nebo jeho vzhledu (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 9. září 2011, Spalovací motor, T-10/08, nezveřejněný, EU:T:2011:446, body 19 a 20).
- 64 Pokud jde dále o cíle čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, je třeba podotknout, že jak uvedla Komise v důvodové zprávě k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o (průmyslových) vzorech Společenství ze dne 3. prosince 1993 (Úř. věst. 1994, C 29, s. 20), pokud jde o články 56 až 58 tohoto návrhu (nyní články 52 až 54 nařízení č. 6/2002), řízení o prohlášení neplatnosti je základním nástrojem, který oddělením EUIPO umožňuje přezkoumat platnost (průmyslového) vzoru Společenství po jeho zápisu.
- 65 Článek 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 má tedy rozhodující úlohu pro dosažení tohoto cíle, jelikož přiznává oddělením EUIPO v rámci přezkumu jediného návrhu na prohlášení neplatnosti pravomoc k přezkumu dodržování základních podmínek ochrany (průmyslového) vzoru Společenství, které jsou stanoveny v člancích 4 až 9 tohoto nařízení.
- 66 K účinnosti řízení o prohlášení neplatnosti však není třeba, aby v případě, že je oddělením EUIPO předložen návrh na prohlášení neplatnosti na základě důvodu uvedeného v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, musela tato oddělení *ipso facto* a systematicky vycházet z předpokladu, že rozhodují o nedodržení všech podmínek stanovených v člancích 4 až 9 tohoto nařízení.
- 67 Jak bylo právě uvedeno v bodech 54 až 58 výše, k tomu, aby EUIPO mohl prohlásit napadený (průmyslový) vzor za neplatný, totiž stačí, že tento vzor jako celek nesplňuje jednu z uvedených podmínek, a že je tudíž splněn cíl přezkumu platnosti tohoto (průmyslového) vzoru, aniž by bylo třeba, aby tento úřad zkoumal ostatní podmínky.
- 68 Kromě toho s ohledem na skutečnost, že tyto podmínky provádějí odlišná právní kritéria, se přezkum skutečností, důkazů a argumentů předložených na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti za účelem prokázání, že jedna z těchto podmínek není splněna, nejeví být nezbytně relevantní pro ověření, zda je

rovněž nesplněna jiná z těchto podmínek. Takovýto přezkum může navíc vyžadovat, aby EUIPO provedl vysoce odborná hodnocení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. října 2011, PepsiCo v. Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, bod 67). Účinnost řízení o prohlášení neplatnosti by tedy mohla být ohrožena v případě, že by EUIPO musel systematicky provádět přezkum všech uvedených podmínek, a to i v případě, že by skutečnosti, důkazy a argumenty předložené účastníky byly relevantní pouze pro přezkum jedné z těchto podmínek nebo části z nich.

- 69 Je tedy třeba dospět k závěru, že znění čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 musí být s ohledem na jeho kontext a cíle vykládáno v tom smyslu, že nutně nevyžaduje přezkum dodržení všech podmínek stanovených v člancích 4 až 9 tohoto nařízení, ale může v závislosti na skutečnostech, důkazech a argumentech předložených účastníky řízení zahrnovat přezkum dodržení pouze jedné z těchto podmínek nebo části z nich.

b) K otázce, do jaké míry čl. 63 odst. 1 druhá věta nařízení č. 6/2002 omezuje rozsah přezkumu důvodu neplatnosti uvedeného v čl. 25 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení prováděného odděleními EUIPO

- 70 Pokud jde o výklad čl. 63 odst. 1 druhé věty nařízení č. 6/2002, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být obdobná ustanovení čl. 95 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1) vykládána v tom smyslu, že oddělení EUIPO mohou v rámci námitkového řízení založit svá rozhodnutí pouze na relativních důvodech pro zamítnutí zápisu, kterých se dotýčný účastník řízení dovolával, jakož i na skutečnostech a důkazech vztahujících se k těmto důvodům, které předložili účastníci řízení. To však nevylučuje zejména to, že oddělení EUIPO mohou vzít v úvahu, kromě skutečností výslovně uváděných účastníky námitkového řízení, skutečnosti všeobecně známé, ani to, že posoudí právní otázku, i když nebyla účastníky vznesena, pokud je zodpovězení této otázky nezbytné pro zajištění správného uplatňování příslušných ustanovení [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. října 2018, Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion v. EUIPO – Pink Lady America (WILD PINK), T-164/17, nezveřejněný, EU:T:2018:678, bod 20 a citovaná judikatura].
- 71 Tato judikatura se obdobně použije na rozsah přezkumu prováděného odděleními EUIPO v rámci řízení o prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství, jak je vymezen čl. 63 odst. 1 druhou větou nařízení č. 6/2002 [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. října 2018, Mamas and Papas v. EUIPO – Wall-Budden (Mantinely do dětských postýlek), T-672/17, nezveřejněný, EU:T:2018:707, body 31, 32 a 35 a citovaná judikatura]. V tomto ohledu Soudní dvůr zejména připomněl, že pokud se osoba navrhuující prohlášení neplatnosti dovolává důvodu neplatnosti stanoveného v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, musí předložit důkazy, které mohou prokázat, že dotčený napadený (průmyslový) vzor nesplňuje podmínky stanovené v člancích 4 až 9 tohoto nařízení (rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 60).
- 72 V projednávané věci tedy příslušelo odvolacímu senátu, aby s ohledem na skutkové a právní okolnosti uvedené na podporu návrhu žalobkyně na prohlášení neplatnosti určil, jaké byly podmínky stanovené v člancích 4 až 9 nařízení č. 6/2002, jejichž nedodržení bylo v projednávané věci uplatňováno a které měl přezkoumat, případně s přihlédnutím k obecně známým skutečnostem a právním otázkám, které účastníci řízení neuvedli, avšak byly nezbytné pro uplatnění relevantních ustanovení.
- 73 Ze všeho předcházejícího vyplývá, že odvolací senát neprávem dovodil, že jelikož byl návrh žalobkyně na prohlášení neplatnosti založen na čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, měla žalobkyně v úmyslu dovolávat se toho, že napadený (průmyslový) vzor nesplnil všechny požadavky stanovené v člancích 5, 6, 8 a 9 uvedeného nařízení.

- 74 Na rozdíl od toho, co žalobkyně naznačuje v rámci tohoto žalobního důvodu, tudíž odvolací senát nemohl být povinen přezkoumat, zda napadený (průmyslový) vzor dodržuje všechny požadavky stanovené v člancích 4 až 9 nařízení č. 6/2002 z pouhého důvodu, že její návrh na prohlášení neplatnosti byl založen na čl. 25 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.
- 75 Kromě toho skutečnost, že navzdory předpokladu, podle něhož je důvod neplatnosti uvedený v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 nedělitelný, měl odvolací senát za to, že nemá pravomoc meritorně přezkoumat použití článků 8 a 9 tohoto nařízení, a skutečnost, že se nevyjádřil k otázce použití podmínek stanovených v čl. 4 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení, jsou v rámci tohoto žalobního důvodu bezvýznamné. Jak bylo konstatováno v bodě 73 výše, tento předpoklad je totiž chybný.
- 76 První žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.
- 77 V analýze žaloby je třeba pokračovat tak, že bude přezkoumána druhá část pátého žalobního důvodu.

2. Ke druhé části pátého žalobního důvodu, vycházející z toho, že odvolací senát neprohlásil napadený (průmyslový) vzor za neplatný na základě čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 z důvodu, že je součástí složeného výrobku, která po začlenění do tohoto výrobku není viditelná

- 78 Žalobkyně odkazuje na vyjádření, které předložila v návaznosti na sdělení ze dne 16. května 2018. Tvrdí, že se na napadený (průmyslový) vzor vztahuje definice uvedená v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 jakožto na součást složeného výrobku, která po začlenění do uvedeného výrobku není při obvyklém používání konečným uživatelem viditelná, a že musí být z tohoto důvodu prohlášen za neplatný. Poukazuje na to, že jelikož je součást namontována mezi motor vozidla a chladicí zařízení a kapota uvedeného vozidla je zavřená, uvedená součást zcela mizí ze zorného pole konečného uživatele vozidla, tj. jeho řidiče. Tvrdí, že tyto skutečnosti byly uvedeny ve zmíněném sdělení ze dne 16. května 2018 a v tvrzeních předložených účastníky řízení v průběhu řízení, ale že odvolací senát na toto sdělení ani tato tvrzení nijak neodkázal. Má za to, že odvolací senát nesplnil povinnost uvést odůvodnění.
- 79 EUIPO v reakci na toto tvrzení uznává, že sdělení ze dne 16. května 2018 vyzvalo účastníky řízení, aby se vyjádřili k otázce, zda má být napadený (průmyslový) vzor prohlášen za neplatný s ohledem na čl. 4 odst. 2 nařízení č. 6/2002. Poukazuje na to, že podle článku 10 nařízení Komise (ES) č. 216/96 ze dne 5. února 1996, kterým se stanoví jednací řád odvolacích senátů Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (Úř. věst. 1996, L 28, s. 11; Zvl. vyd. 17/01, s. 221), není odvolací senát vázán sdělením, které zpravodaj zaslal účastníkům řízení ohledně otázky, zda má být napadený (průmyslový) vzor prohlášen za neplatný na základě čl. 4 odst. 2 nařízení č. 6/2002. Kromě toho tvrdí, že jelikož se žalobkyně před zrušovacím oddělením i před odvolacím senátem dovolávala pouze čl. 4 odst. 1 posledně uvedeného nařízení, nebyl odvolací senát oprávněn vyjádřit se k použití odstavců 2 a 3 tohoto článku v projednávané věci, neboť jinak by změnil předmět sporu v rozporu s čl. 63 odst. 1 téhož nařízení. Konečně tvrdí, že nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí spočívající v neuvedení důvodů, proč se odvolací senát k této otázce nevyjádřil, je irrelevantní, jelikož kdyby tak učinil, rozhodl by *ultra petita*.
- 80 Vedlejší účastnice v podstatě odkazuje na argumentaci předloženou v rámci první části pátého žalobního důvodu. V tomto ohledu uvedla, že součást odpovídající napadenému (průmyslovému) vzoru může být užívána k jiným účelům, než je její hlavní obchodní odbyt, jak sama prokázala v rámci řízení o prohlášení neplatnosti. Nároky zákazníků žalobkyně ohledně této součásti jsou v tomto směru irrelevantní. Vedlejší účastnice dodává, že v rámci jiných aplikací nebo použití, než jsou ty uváděné žalobkyní, jejichž předmětem může být součást odpovídající napadenému (průmyslovému) vzoru, nebude tato součást nutně neviditelná. Konečně opakuje argument již uvedený v rámci první části pátého žalobního důvodu, že odvolací senát právem poukázal na rozporuplnost jednání žalobkyně, která před řízením o prohlášení neplatnosti požádala o zápis totožného (průmyslového) vzoru. Závěrem

uvádí, že se žalobkyně ve svém návrhu na prohlášení neplatnosti nedovolávala čl. 4 odst. 2 nařízení č. 6/2002 a že toto ustanovení, které nemůže být uplatněno z úřední povinnosti, již nemůže být nyní uplatněno.

81 V projednávané věci je třeba uvést, že tato část pátého žalobního důvodu vznáší v podstatě dvě odlišné výtky, z nichž jedna vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění tím, že se odvolací senát v napadeném rozhodnutí nevyjádřil k podmínkám stanoveným v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002, a druhá vychází z nesprávného posouzení spočívajícího v tom, že toto oddělení neurčilo, že uplatnění těchto podmínek způsobilo neplatnost napadeného (průmyslového) vzoru. Tyto výtky tedy musí být přezkoumány odděleně.

a) K první výtce, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění tím, že se odvolací senát v napadeném rozhodnutí nevyjádřil k podmínkám stanoveným v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002

82 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 62 první věty nařízení č. 6/2002 musí být rozhodnutí EUIPO odůvodněna. Tato povinnost uvést odůvodnění má tentýž rozsah jako povinnost vyplývající z článku 296 SFEU [viz rozsudek ze dne 29. listopadu 2018, Sata v. EUIPO – Zhejiang Auarita Pneumatic Tools (Stríkácké pistole na barvu), T-651/17, nezveřejněný, EU:T:2018:855, bod 21 a citovaná judikatura].

83 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované článkem 296 SFEU přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, aby se dotčené osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a aby příslušný soud mohl vykonat přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech projednávaného případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání vysvětlení. Navíc otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky uvedené ve zmíněném článku 296 SFEU, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotyčnou oblast (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 166 a citovaná judikatura).

84 I když autor napadeného aktu není povinen se v odůvodnění tohoto aktu vyjádřit ke všem skutečnostem a argumentům, které mají jasně druhořadý význam, nebo předpokládat možné námitky, musí uvést skutkové okolnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci systematiky rozhodnutí. Dále musí být odůvodnění logické a především nesmí vykazovat vnitřní rozpor (obdobně viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 169 a citovaná judikatura). Naproti tomu je třeba uvést, že jelikož je povinnost odůvodnit rozhodnutí podstatnou formální náležitostí, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, může být odůvodnění dostačující, i když obsahuje vadné důvody [viz rozsudek ze dne 13. června 2017, Ball Beverage Packaging Europe v. EUIPO – Crown Hellas Can (Plechovky), T-9/15, EU:T:2017:386, bod 27 a citovaná judikatura].

85 V rámci této výtky žalobkyně odvolacímu senátu vytýká, že se nevyjádřil k otázce, zda se napadený (průmyslový) vzor vztahuje k součásti složeného výrobku, která po začlenění do uvedeného výrobku zůstává při obvyklém používání tohoto výrobku viditelná ve smyslu čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002, ačkoli tato otázka byla nastolena ve sdělení ze dne 16. května 2018 a v následujících vyjádřeních účastníků řízení.

86 Opodstatněnost této výtky je třeba posoudit s ohledem na zásady připomenuté v bodech 82 až 84 výše.

- 87 V projednávané věci je třeba nejprve uvést, že jak bylo připomenuto v bodě 13 výše a jak vyplývá z části napadeného rozhodnutí nadepsané „Shrnutí skutkového stavu“, v rámci přezkumu odvolání žalobkyně bylo účastníkům řízení zasláno sdělení ze dne 16. května 2018 na základě čl. 59 odst. 2 nařízení č. 6/2002. V tomto sdělení bylo uvedeno, že napadený (průmyslový) vzor by měl být prohlášen za neplatný, neboť podmínky stanovené v článku 4 nařízení č. 6/2002 nejsou splněny, jelikož výrobek, na který se uvedený (průmyslový) vzor vztahuje, je součástí (tedy spojovací součástí) složeného výrobku (tj. celku motor – spojovací součást – kompresor), která po začlenění do složeného výrobku již není při obvyklém používání tohoto výrobku viditelná. Odvolací senát totiž uvedl, že kompresor, který zabírá velký prostor, zakrývá dotčenou součást a samotný složený výrobek je zcela zakryt kapotou vozidla, pokud je v zavřené, tedy obvyklé poloze.
- 88 Dále je třeba podotknout, že jak je rovněž uvedeno v části napadeného rozhodnutí nadepsané „Shrnutí skutkového stavu“ a připomenuto v bodě 14 výše, účastníci řízení byli v souladu s čl. 59 odst. 2 nařízení č. 6/2002 vyzváni, aby se k tomuto sdělení vyjádřili v průběhu řízení o prohlášení neplatnosti, což učinili ve dnech 16. července a 17. září 2018. Vedlejší účastnice v podstatě vysvětlila, že součást, na kterou se vztahuje napadený (průmyslový) vzor, která je užívána ke spojení různých součástí, a nikoli pouze motoru vozidla a kompresoru, nemůže být považována za součást složeného výrobku a při používání tohoto výrobku je běžně viditelná. Žalobkyně pak tvrdila, že dotčená součást je vzhledem ke svým technickým vlastnostem určena pouze k připojení chladicího zařízení k motoru vozidla, a že po zavření kapoty tudíž zcela zmizí z obzoru uživatele.
- 89 Konečně v části nadepsané „Odůvodnění rozhodnutí“ odvolací senát nijak neodkázal na sdělení ze dne 16. května 2018 a následná vyjádření účastníků řízení a především neuvedl závěry, které vyvodil z tohoto sdělení a těchto vyjádření. Jak bylo opakovaně připomenuto, odvolací senát se ani sám nezabýval otázkou použití čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 v projednávané věci, nezávisle na jakémkoli odkazu na uvedené sdělení a na uvedená vyjádření (viz body 15, 38, 42 až 44 a 75 výše).
- 90 Je však třeba připomenout, že odůvodnění napadeného aktu může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, proč bylo napadené rozhodnutí přijato, a příslušnému soudu disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat přezkum. Důvody, které nejsou uvedeny výslovně, mohou tedy být zohledněny, pokud jsou pro zúčastněné osoby i unijní soud zjevné (viz rozsudek ze dne 14. března 2018, Obuv, T-424/16, nezveřejněný, EU:T:2018:136, bod 35 a citovaná judikatura).
- 91 Je tedy třeba si položit otázku, zda stanovisko odvolacího senátu k otázce použití čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 v projednávané věci nemůže být implicitně vyvozeno z odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 92 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že jak vyplývá z obsahu sdělení ze dne 16. května 2018, toto sdělení vedlo k závěru, že napadený (průmyslový) vzor musí být prohlášen za neplatný na základě čl. 4 odst. 2 písm. a) nařízení č. 6/2002.
- 93 Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí dospělo k zamítnutí návrhu žalobkyně na prohlášení neplatnosti, lze z toho vyvodit, že odvolací senát odmítl úvahy, na kterých bylo založeno sdělení ze dne 16. května 2018, jakož i úvahy uvedené ve vyjádření žalobkyně uvedeném v bodě 88 výše.
- 94 I v tomto případě je však nutno konstatovat, že důvody, proč odvolací senát tyto úvahy odmítl, z napadeného rozhodnutí jasně nevyplývají.
- 95 Zprv, jak bylo uvedeno v bodě 42 výše, v úvodní části napadeného odůvodnění, v níž odvolací senát podal výklad čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, zmínil jako podmínky, jejichž porušení měla žalobkyně podle odvolacího senátu v úmyslu uplatnit, pouze články 5, 6, 8 a 9 tohoto nařízení a v tomto ohledu nezmínil podmínky stanovené v čl. 4 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení.

- 96 Jak bylo přitom uvedeno v bodech 42 až 44 výše, toto opomenutí je obtížně slučitelné s výkladem čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, který provedl odvolací senát, jelikož znění tohoto ustanovení se výslovně týká článků 4 až 9 tohoto nařízení, aniž je vyloučen jeho čl. 4 odst. 2 a 3, který stanoví zvláštní podmínky ochrany (průmyslového) vzoru vztahující se k součásti složeného výrobku ve smyslu čl. 3 písm. c) uvedeného nařízení. Odvolací senát však neposkytl žádné vysvětlení, jež by umožnilo pochopit, proč měl navzdory tomuto výkladu za to, že se návrh žalobkyně na prohlášení neplatnosti týká pouze nedodržení podmínek stanovených v člancích 5, 6, 8 a 9 dotčeného nařízení.
- 97 Zadruhé vysvětlení poskytnutá EUIPO ve vyjádření k žalobě a na jednání ohledně implicitního stanoviska odvolacího senátu k použití čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 v projednávané věci nejsou přesvědčivá.
- 98 V tomto ohledu je třeba připomenout, že EUIPO tvrdí, že odvolací senát měl za to, že tím, že se dovolával použití čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 v projednávané věci ve sdělení ze dne 16. května 2018, překročil meze důvodů a návrhů předložených účastníky řízení v rozporu s čl. 63 odst. 1 uvedeného nařízení a že toto sdělení nezmínil v právním odůvodnění uvedeného rozhodnutí, aby se vyhnul rozhodnutí *ultra petita*.
- 99 Toto domnělé stanovisko odvolacího senátu přitom z napadeného rozhodnutí jasně a jednoznačně nevyplývá.
- 100 Stačí totiž připomenout, že odvolací senát měl za to, že čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, který byl před ním uplatněn v projednávané věci, odkazuje na všechny podmínky stanovené v člancích 4 až 9 uvedeného nařízení. Dále je třeba konstatovat, že pokud jde o podmínky stanovené v člancích 8 a 9 téhož nařízení, odvolací senát výslovně uvedl, že byt' posledně uvedené podmínky musí být považovány za uplatňované na podporu návrhu žalobkyně na prohlášení neplatnosti, nezbývá mu než tuto část uvedeného návrhu na prohlášení neplatnosti zamítnout na základě čl. 63 odst. 1 dotčeného nařízení, jelikož žalobkyně neuplatnila v tomto směru žádný argument.
- 101 Jeví se tedy jako logické z tohoto odůvodnění napadeného rozhodnutí vyvodit závěr, že kdyby – jak tvrdí EUIPO – odvolací senát rozhodl, že podle čl. 63 odst. 1 druhé věty nařízení č. 6/2002 nebyl s to se vyjádřit k použití čl. 4 odst. 2 a 3 tohoto nařízení na napadený (průmyslový) vzor, výslovně by to uvedl. Takové výslovné odůvodnění by bylo v tomto případě o to nutnější, že zpravodaj naopak ve sdělení ze dne 16. května 2018 jasně označil tato ustanovení za ustanovení, na která se vztahuje znění čl. 25 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení, a že patrně dovodil, že z tvrzení účastníků řízení a z dokumentů na jejich podporu vyplývalo, že uvedená ustanovení byla použitelná a že mu příslušelo vznést otázku tohoto použití.
- 102 Předpoklad, z něhož EUIPO vychází, je každopádně chybný. Na rozdíl od jeho tvrzení totiž čl. 63 odst. 1 druhá věta nařízení č. 6/2002 nebránil odvolacímu senátu, aby v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal na předmět sdělení ze dne 16. května 2018. I kdyby se připustilo, že toto oddělení mělo za to, že uvedené ustanovení bránilo tomu, aby na napadený (průmyslový) vzor použilo čl. 4 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení, nebránilo mu však uvést důvody, proč mělo na rozdíl od závěrů obsažených ve výše uvedeném sdělení za to, že takové použití není možné.
- 103 Je tedy nutno konstatovat, že důvody uplatněné EUIPO před unijním soudem směřující k odůvodnění toho, že odvolací senát nepoužil na napadený (průmyslový) vzor čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002, nevyplývají jasně a jednoznačně z obsahu napadeného rozhodnutí.
- 104 Kromě toho Tribunál nemůže tyto důvody zohlednit jako doplňující odůvodnění uvedeného rozhodnutí. Podle ustálené judikatury totiž musí být odůvodnění aktu osobě dotčené tímto aktem poskytnuto před tím, než proti uvedenému aktu podá žalobu, a nedodržení povinnosti uvést odůvodnění nemůže být zhojeno skutečností, že se dotyčná osoba dozví důvody aktu v průběhu řízení

před unijním soudem. Byl by to zásah do práva dotyčné osoby na obhajobu, jejího práva na účinnou soudní ochranu a zásady rovnosti účastníků řízení před unijním soudem (viz rozsudek ze dne 14. března 2018, Obuv, T-424/16, nezveřejněný, EU:T:2018:136, bod 34 a citovaná judikatura).

- 105 Zatřetí je třeba uvést, že napadené rozhodnutí obsahuje popis výrobku, na který se vztahuje napadený (průmyslový) vzor, a jeho použití, který se v zásadě neliší od popisu provedeného ve sdělení ze dne 16. května 2018.
- 106 Jak vyplývá z bodu 38 napadeného rozhodnutí, odvolací senát totiž popisuje kolidující (průmyslové) vzory tak, že se týkají součásti, která umožňuje spojit kompresor chladicího zařízení s blokem motoru vozidla. Dále uvádí, že dotčená součást je přišroubována k bloku motoru a následně je navrch přišroubován kompresor napájející chladicí zařízení. Z tohoto popisu lze tedy vyvodit, že odvolací senát nezvažoval jiné používání součásti, na kterou se vztahuje napadený (průmyslový) vzor, než je připojení chladicího nebo klimatizačního systému k bloku motoru vozidla, kterému se musí přizpůsobit. Kromě toho nic v tomto popisu nenasvědčuje tomu, že odvolací senát odmítl kvalifikaci jako složený výrobek ve smyslu čl. 3 písm. c) nařízení č. 6/2002, použitou ve sdělení ze dne 16. května 2018 pro označení celku tvořeného motorem, součástí, na kterou se vztahuje napadený (průmyslový) vzor, a kompresorem.
- 107 Není proto možné z odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně vyvodit, že se stanovisko odvolacího senátu změnilo oproti sdělení ze dne 16. května 2018, pokud jde o otázku, zda výrobek, na který se vztahuje napadený (průmyslový) vzor, spadá jakožto součást složeného výrobku do působnosti čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002. Z tohoto rozhodnutí zejména nevyplývá, že se odvolací senát ztotožnil s vyjádřením vedlejší účastnice ze dne 16. července 2018, ve kterém posledně zmíněná zpochybnila kvalifikaci jako složený výrobek a dovolávala se řady jiných alternativních použití, než je to, které bylo popsáno v bodě 106 výše.
- 108 Je pravda, že odvolací senát v bodech 39 a 40 napadeného rozhodnutí definoval informovaného uživatele napadeného (průmyslového) vzoru ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002, ve vztahu k němuž musí být posuzována individuální povaha tohoto (průmyslového) vzoru, tak, že jím může být například montér chladicího zařízení nebo vedoucí autodílny, který si vybere součást za účelem její montáže na vozidlo. Tato zjištění se mohou jevit jako protiřečící těm, která byla učiněna ve sdělení ze dne 16. května 2018, podle nichž součást po její montáži již není viditelná při obvyklém použití ve smyslu čl. 4 odst. 3 uvedeného nařízení, tedy s výjimkou údržby, servisu nebo opravy.
- 109 Kritéria čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 a kritéria čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení jsou však odlišná. Posouzení individuální povahy napadeného (průmyslového) vzoru je podmíněno celkovým dojmem, který vyvolá u informovaného uživatele, což z podstaty věci předpokládá, že tento (průmyslový) vzor je pro tohoto uživatele viditelný. Naproti tomu pojem „obvyklé použití“ uvedený v čl. 4 odst. 3 uvedeného nařízení není pro takovéto posouzení relevantní. Určení informovaného uživatele v bodech 39 a 40 napadeného rozhodnutí tedy nemá vliv na analýzu provedenou odvolacím senátem ohledně splnění kritérií stanovených v témže čl. 4 odst. 2 a 3 v projednávané věci. Z tohoto určení nelze každopádně pochopit důvody, proč měl odvolací senát za to, že mu nepřísluší přezkoumat uplatnění těchto kritérií.
- 110 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že závěry odvolacího senátu ohledně použití čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 v projednávané věci zjevně nevyplývají z odůvodnění napadeného rozhodnutí ani pro účastníky řízení, ani pro unijní soud.
- 111 Nyní je tedy třeba přezkoumat, zda se tyto závěry vztahují ke skutkovým okolnostem a právním úvahám, které mají zásadní význam v rámci systematiky napadeného rozhodnutí, ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 84 výše.

- 112 Na jedné straně je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodů 56 a 62 výše, neviditelnost znaků součásti složeného výrobku za podmínek stanovených v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 může mít za následek úplnou neplatnost napadeného (průmyslového) vzoru vztahujícího se na tuto součást, nebo jeho částečnou neplatnost, pokud jsou dotčeny pouze některé z těchto znaků. Jak vyplývá ze znění uvedeného čl. 4 odst. 2, přezkum novosti a individuální povahy dotčeného (průmyslového) vzoru z hlediska kritérií uvedených v člancích 5 a 6 téhož nařízení tedy již není nezbytný v prvním případě a v druhém případě musí být omezen na znaky, které zůstávají viditelné. Otázka, zda se tento čl. 4 odst. 2 a 3 použije v projednávané věci, tedy v zásadě může mít zásadní význam v rámci systematiky napadeného rozhodnutí s ohledem na její možný dopad na odůvodnění a výrok tohoto rozhodnutí, a to tím spíše, že odvolací senát měl za to, že žalobkyně uplatnila nedostatek novosti a individuální povahy napadeného (průmyslového) vzoru.
- 113 Na druhé straně je třeba uvést, že jak vyplývá ze znění sdělení ze dne 16. května 2018, odvolací senát měl v této fázi řízení za to, že tvrzení účastníků řízení a důkazy předložené na podporu těchto tvrzení dokládají, že podmínky stanovené v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 nebyly splněny. Kromě toho se účastníci řízení k této otázce vyjádřili ve svých vyjádřeních k tomuto sdělení, které odvolací senát neshledal nepřipustnými.
- 114 Jak bylo konstatováno v bodě 93 výše, vzhledem k tomu, že zamítnutí odvolání žalobkyně ve výroku napadeného rozhodnutí patrně odráží úplnou změnu stanoviska odvolacího senátu k otázce použití čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 na napadený (průmyslový) vzor oproti stanovisku zaujatému ve sdělení ze dne 16. května 2018, mělo toto oddělení jasně uvést důvody této změny.
- 115 Pouze v případě, že by se odvolací senát rozhodl vyhovět odvolání žalobkyně a prohlásit napadený (průmyslový) vzor za neplatný z jiných důvodů, než je použití čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 na uvedený (průmyslový) vzor, mohl by být z důvodů hospodárnosti řízení zproštěn povinnosti uvést odůvodnění [v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 14. prosince 2006, Mast-Jägermeister v. OHIM – Licorera Zacapaneca (VENADO s rámečkem a další), T-81/03, T-82/03 a T-103/03, EU:T:2006:397, bod 80].
- 116 Při neexistenci takového odůvodnění je pro žalobkyni obtížné před Tribunálem účinně napadnout neprovedení meritorního přezkumu podmínek stanovených v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002. Nanejvýš může – jak to ostatně činí v žalobě – pouze zopakovat argumenty, které již předložila v průběhu odvolacího řízení ve svém vyjádření ze dne 17. září 2018, které směřují ke schválení závěrů obsažených ve sdělení ze dne 16. května 2018. Naproti tomu není s to účinně zpochybnit důvody, které odvolací senát vedly k odchýlení se od těchto závěrů.
- 117 Stejně tak Tribunál není s to ověřit opodstatněnost těchto důvodů a správně splnit úkol, který mu přísluší. V tomto ohledu je třeba připomenout, že Tribunál je v rámci čl. 61 odst. 2 nařízení č. 6/2002 oprávněn provést úplný přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů EUIPO, a v případě potřeby zkoumat, zda tyto senáty provedly správné právní posouzení skutkového stavu sporu nebo zda posouzení skutkových okolností, které byly předloženy zmíněným senátům, není stíženo vadou (viz rozsudek ze dne 18. října 2012, Neuman a Galdeano del Sel v. Baena Grupo, C-101/11 P a C-102/11 P, EU:C:2012:641, bod 39 a citovaná judikatura).
- 118 Argumenty EUIPO a vedlejší účastnice nemohou tento závěr zpochybnit.
- 119 Nejprve je třeba podotknout, že jak již bylo uvedeno v bodě 104 výše, argumenty EUIPO nemohou zhojit nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí, aniž by došlo k zásahu do práva žalobkyně na obhajobu, jejího práva na účinnou soudní ochranu a zásady rovnosti účastníků řízení před unijním soudem.

- 120 Dále je pravda, že podle čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí odvolací senát podmínku stanovenou v čl. 4 odst. 2 a 3 tohoto nařízení přezkoumat pouze v případě, že by její nedodržení mohlo být považováno za uplatňované žalobkyní s ohledem na skutkové a právní okolnosti, které podporují její návrh na prohlášení neplatnosti. Z důvodů uvedených v bodech 51 až 72 výše totiž nelze mít za to, že EUIPO měl automaticky řešit otázku nedodržení této podmínky z důvodu, že uvedený návrh na prohlášení neplatnosti byl založen na čl. 25 odst. 1 písm. b) téhož nařízení.
- 121 Jak však bylo konstatováno v bodech 87 až 110 výše, stanovisko odvolacího senátu k otázce, zda mu příslušelo přezkoumat použití čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 v projednávané věci, nevyplyvá z napadeného rozhodnutí, a to ani implicitně, ačkoli se toto oddělení k této otázce vyjádřilo v dřívější fázi řízení.
- 122 Podle ustálené judikatury přitom platí, že Tribunál nemá v rámci přezkumu legality rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO pravomoc nahradit posouzení odvolacího senátu svým vlastním posouzením, natož provést posouzení v otázce, ke které se uvedený senát ještě nevyjádřil (rozsudek ze dne 5. července 2011, Edwin v. OHIM, C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 72). Zejména mu nepřísluší, aby nahradil odvolací senát při přezkumu argumentů, skutečností a důkazů předložených žalobkyní na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti, který mělo provést toto oddělení, aniž tím jsou případně dotčeny právní otázky nezbytné k uplatnění příslušných ustanovení a obecně známé skutečnosti, za účelem určení, zda se ve sporu, který mu byl předložen, jednalo o použití čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 [v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 11. prosince 2014, CEDC International v. OHIM – Underberg (Tvar stébla trávy v lahvi), T-235/12, EU:T:2014:1058, bod 101 a citovaná judikatura].
- 123 Na rozdíl od toho, co tvrdí EUIPO, okolnost, že žalobkyně ve svých písemnostech před zrušovacím oddělením výslovně uvedla čl. 4 odst. 1 nařízení č. 6/2002, a nikoli čl. 4 odst. 2 a 3 tohoto nařízení, každopádně nestačí sama o sobě k prokázání, že použití těchto ustanovení nebylo součástí předmětu sporu. Zejména nelze bez přezkumu všech skutkových a právních okolností předložených žalobkyní v rámci řízení o prohlášení neplatnosti vyloučit, že by na ni mohlo být s ohledem na uvedené okolnosti nahlíženo tak, že se v podstatě dovolává těchto ustanovení.
- 124 Konečně, i když – jak právem tvrdí EUIPO – odvolací senát nemůže být považován za vázaný sdělením ze dne 16. května 2018, měl nicméně řádně uvést důvody, proč měl za to, že se musí od závěrů tohoto sdělení odchýlit, jelikož toto sdělení i následná vyjádření účastníků řízení byla součástí kontextu, v němž odvolací senát přijal napadené rozhodnutí (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 28. června 2018, EUIPO v. Puma, C-564/16 P, EU:C:2018:509, bod 66).
- 125 Pokud jde o argumenty vedlejší účastnice, je třeba uvést, že tvrzení, podle kterého je výtká žalobkyně vycházející z nedostatku odůvodnění nepřipustná z důvodu, že se žalobkyně nedovolávala na podporu svého návrhu na prohlášení neplatnosti skutečnosti, že výrobek, na který se vztahuje napadený (průmyslový) vzor, je součástí složeného výrobku, musí být v každém případě odmítnuto, jelikož jak je uvedeno v bodě 122 výše, nepřísluší Tribunálu, aby provedl posouzení v otázce, ke které se odvolací senát ještě nevyjádřil.
- 126 Dále je třeba uvést, že skutečnost, že žalobkyně podala v rámci odlišného řízení přihlášku k zápisu (průmyslového) vzoru totožného s napadeným (průmyslovým) vzorem, nemůže vést k zamítnutí této výtky z důvodu, že tato výtká je v rozporu s argumenty, které žalobkyně uplatnila na podporu zachování dotčeného zápisu.
- 127 Článek 52 odst. 1 nařízení č. 6/2002, který stanoví, že s výhradou čl. 25 odst. 2 až 5 tohoto nařízení kterákoliv fyzická nebo právnická osoba nebo orgán veřejné moci k tomu zmocněný mohou předložit návrh na prohlášení neplatnosti zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, totiž nepodmiňuje přípustnost takového návrhu, a tím spíše ani důvody, které jej podporují, prokázáním právního zájmu na podání návrhu ani prokázáním skutečného nebo potenciálního hospodářského zájmu na

výmazu napadeného (průmyslového) vzoru (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 25. února 2010, Lancôme v. OHIM, C-408/08 P, EU:C:2010:92, body 37 až 44). V tomto ohledu je třeba upřesnit, že na rozdíl od důvodů neplatnosti uvedených v čl. 25 odst. 1 písm. c) až g) tohoto nařízení může v zásadě každá fyzická nebo právnická osoba uplatňovat důvody neplatnosti uvedené v písmenech a) a b) tohoto nařízení [rozsudek ze dne 13. června 2019, Visi/one v. EUIPO – EasyFix (Visačka pro vložení informací o vozidlech), T-74/18, EU:T:2019:417, bod 64].

128 V důsledku toho skutečnost, že žalobkyně usilovala o zapsání (průmyslového) vzoru totožného s napadeným (průmyslovým) vzorem a v rámci řízení o prohlášení neplatnosti uvedeného (průmyslového) vzoru zahájeného na návrh vedlejší účastnice hájila novost a individuální povahu tohoto (průmyslového) vzoru, ačkoli je nyní zpochybňuje, nemá žádný vliv na přípustnost této výtky a ostatně ani na její meritorní posouzení.

129 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že výtky vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění je opodstatněná.

130 Před určením důsledků zjištění uvedeného v bodě 129 výše pro výrok napadeného rozhodnutí je třeba přezkoumat druhou výtku vznesenou žalobkyní v rámci druhé části pátého žalobního důvodu, vycházející z nesprávného posouzení spočívajícího v tom, že napadené rozhodnutí neprohlásilo neplatnost napadeného (průmyslového) vzoru, ačkoli tento (průmyslový) vzor je součástí složeného výrobku, která po konečném začlenění do tohoto výrobku není viditelná ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení č. 6/2002.

b) Ke druhé výtce, vycházející z nesprávného posouzení spočívajícího v tom, že odvolací senát neurčil, že použití čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 v projednávané věci způsobuje neplatnost napadeného (průmyslového) vzoru

131 Jak již bylo připomenuto v bodě 122 výše, podle judikatury nemá Tribunál v rámci přezkumu legality rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO pravomoc nahradit posouzení odvolacího senátu svým vlastním posouzením, natož provést posouzení v otázce, ke které se uvedený senát ještě nevyjádřil.

132 Jak bylo konstatováno v bodě 13 výše, v projednávané věci odvolací senát ve sdělení ze dne 16. května 2018 přezkoumal během odvolacího řízení otázku, zda musí být napadený (průmyslový) vzor prohlášen za neplatný z toho důvodu, že je součástí složeného výrobku, která po konečném začlenění do tohoto složeného výrobku není při obvyklém používání tohoto výrobku viditelná ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení č. 6/2002. Naproti tomu v bodě 110 výše byl učiněn závěr, že stanovisko odvolacího senátu k této otázce nevyplývá z napadeného rozhodnutí dostatečně jasně a jednoznačně.

133 Tribunál proto není s to rozhodnout o použití čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 6/2002 v projednávané věci, a uvedená výtky tedy musí být zamítnuty.

134 Je-li však vyhověno první výtce, tento důvod stačí ke zrušení napadeného rozhodnutí. Z ustálené judikatury totiž vyplývá, že jelikož povinnost uvést odůvodnění spadá pod podstatné formální náležitosti ve smyslu čl. 61 odst. 2 nařízení č. 6/2002, její porušení, které může být ostatně zjištěno i bez návrhu, může vést ke zrušení napadeného rozhodnutí (v tomto smyslu obdobně viz rozsudky ze dne 30. března 1995, Parlament v. Rada, C-65/93, EU:C:1995:91, bod 21, a ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 174). Bodu návrhových žádání směřujících ke zrušení je tedy třeba vyhovět.

135 Naproti tomu s ohledem na judikaturu připomenutou v bodě 131 výše není Tribunál s to napadené rozhodnutí změnit, a tudíž je bod návrhových žádání uplatněný v žalobě za tímto účelem třeba zamítnout.

- 136 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že aniž je třeba zkoumat druhý až čtvrtý žalobní důvod, první část pátého žalobního důvodu a šestý žalobní důvod, je třeba napadené rozhodnutí zrušit a ve zbývajících částech návrhová žádání zamítnout.

IV. K nákladům řízení

- 137 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 138 Avšak čl. 135 odst. 1 jednacího řádu stanoví, že v souladu s požadavky ekvity může Tribunal rozhodnout, že účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, ponese vlastní náklady řízení a nahradí pouze část nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení, nebo se mu náhrada nákladů řízení neuloží.
- 139 Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a EUIPO a vedlejší účastnice neměly v podstatné části ve věci úspěch, je důvodné rozhodnout, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé žalobkyni a že vedlejší účastnice ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 19. listopadu 2018 (věc R 1397/2017-3) se zrušuje.**
- 2) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 3) **EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností L. Oliva Torras, S.A.**
- 4) **Společnost Mecánica del Frío, S.L., ponese vlastní náklady řízení.**

Costeira

Gratsias

Kančeva

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 10. června 2020.

Podpisy.